Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L 84:1 - 163

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

·KUNGL·BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

2760

Mårbacka Sunne 22/7 1920.

Käraste!

Tack för sista brevet om Nääs. Jag förstår alltsammans. För en i grund och botten kraftfull och skapande natur som din, är det upprörande med allt, som får förfalla, men doktor Holm har väl sina sidor, som gör det möjligt för honom att hålla sig kvar. I längden går det väl ändå inte. Men han är väl ännu inte mogen för sitt fall. — Det var nog

Broders-Kap, som Österling hade översatt, en oerhört tråkig och misslyckad bok på svenska, säkert också på engelska. Då man har läst den, så förstår man ju att Hallström har sina tvivel i avseende på Nobelpriset.

Hela veckan har, som du kan förstå, stått i den Ghölerska begravningens tecken. I Fredags var jag på Gårdsjö och såg dem alla så uppfyllda av verklig djup sorg, att man måste känna djupaste medkänsla. Emelie hade krupit ihop och blivit som en gammal gumma på ett par dagar. Hon var bra, mild och stilla, men hon blir nog snart sig själv igen. Alla människor ha en känsla av att ha lidit en stor förlust och de fattigaste sörja honom mest. Det var hans högst märkvärdiga sätt att behandla dem, ge dem små råd, bota småkrämpor och skriva deras deklarationer etc. som nu gör honom så saknad, det kan jag väl förstå. Alla, som ha haft något att anmärka, tiga än så länge. På söndag hade vi stämma vid kyrkan för att besluta om krans och talare vid graven. Då sjöngs också hans lov. I går var begravningen. Den var riktigt i din stil, utan mat. Vi foro till Gårdsjö halv älva f.m. Där fingo vi en kopp buljong och en pastej. Så var det sång och tal vid kistan och klockan ett satte sig

Janne och Gerda. Mitt kalas måste ju bli av, men nog blir det mycket dämpat nu. Dans kan man säkert inte ha, bara middag – Inte utklädsel heller – Alla gäster ha sorg.

Nu farväl. Jag är väldigt sömnig idag måste sluta. Väl till hos dig

Din Selma –

liktåget i rörelse. Vi foro fot om fot och kommo till kyrkan kl. 3. Vi voro då 28 åkdon i följe. När de första voro uppe vid kyrkan, voro de sista inte längre komna än till handelsboden. De hade kommit från alla håll och slutit sig till liktåget, det var bra vackert. I kyrkan talade prästen med mycken rörelse. Han hade förlorat sin bästa vän, den enda jämnåriga herrkarlen i socknen. Vid graven talade kommunalfullmäktiges ordförande. (talet skrivet av undertecknad) och blommor nedlades. Alla gummor hade sin ~~krans~~ lilla blomkvast, som de kastade ner. Han hade undanbett sig kransar, så att det var mest korporationer, som lämnade sådana. — Det var ingen stor middag på Gårdsjö, bara släkten, jag och Dahlgrens. Den fick vi inte förrän ~~sju~~ åtta på kvällen, nio var den slut och tio kom jag hem. Det var tolv timmars begravning och tio timmars fasta. Men alla, som voro nerresta från Sunne fingo vara utan all förplägnad. Det börjar nog ett snålhetens regemente nu på Gårdsjö. — I morgon kommer